

gözlerimizi kapattıkça insanlarımız ölecek

Nurcan Temel*

Merhaba, kadın kapalı hapisanesinden yazıyorum. Ankara Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği öğrencisiyim. 1.5 ay kadar önce "Lübnan'a asker gönderilmesin" dediğim için, hukuksal bir gerekçe dahi göstermeye gerek görülmeden tutuklandım. Ankara Gençlik Derneği başkanımı. Derneğimiz muhalif bir dernek olduğu için birçok kez gözaltına alındım, tehdit edildim ve tutuklandım. Ben tutuklandıktan sonra Meclis tezkereyi onayladı ve Türk askeri Lübnan'a gitti. Tüm bu gelişmeler yaşanırken ben henüz mahkemeye çıkmadım, hatta mahkeme tarihim bile belli olmadı. Ben bu yazıda daha çok pek çok insanın duyduğu ama bir türlü görmek istemediği insanımızın yaşamını yitirmesine neden olan tecritten bahsedeceğim. Bana "..... nedir" diye sorarsanız, benim için yanıtlaması çok kolay bir soru, Her gün gördüğümüz insansız, topraksız bu beton hücre;;, kitabım; duvarlara sevdiğimlerin resimlerini asamamam....., ihtiyaç maddelerinin verilmemesi, , görmemek, duymamak; sonsuz bir sessizlik; paylaşımın ve bütün renklerini içinde boğmak isteyen bir karanlık. çok daha uzun anlatılabilir elbette, hatta yüzlerce örnekle de beslenebilir. Ama özüne inecek olursak izole ederek, yalnızlaştırarak teslim alma politikasıdır. Düşüncelerimizden, inançlarımızdan, sizi siz yapan bütün değerlerden vazgeçmenizi istemektedir. Bir işkence biçimidir ve yalnızca hapisanelere özgü bir politika da değildir. Ülkemizde tecrit 6 yıldır uygulanıyor. 6 yılda tecride karşı mücadele de insan yaşamını yitirdi. Avukat Behiç Aşçı, iki çocuk annesi Gülcan Görüröğlü, Uşak Hapishanesi'nde Sevgi Saymaz ölüm sınırına her geçen gün biraz daha yaklaşıyorlar. Pek çoğunuz onların eriyen bedenini görmüyorsunuz ve onlar ölürken nasıl yalnızlaştığınızı. , sandalyeme oturmuş havalandırmanın beton duvarlarından süzülüp, beton zemine düşen yağmuru, demir parmaklıkların arkasından izliyorum. olduğumu biliyorum ve her şeye rağmen üretiyor, paylaşıyor, düşünüyorum. Peki siz, gözleriniz kapalıyken, kalabalıkların arasında nasıl da yalnızlaştığınızı görebiliyor musunuz; ve siz gözlerinizi kapalı tuttukça insanların ölmeye devam ettiğini. *Kadın Kapalı Hapishanesi (Sincan/ANKARA) NOT: Bu mektup 2006'nın 10. ayında yazılmış fakat postaya verilmiş tarihi 12. ay ve bize gelişi de aralık sonu. Mektuptaki noktalı yerler karalanmış durumda olduğu için yazamadık.